

Beibl i Blant
yn cyflwyno

Hwyl fawr,
Pharo!

Awdur: Edward Hughes

Lluniau gan: Janie Forest; Alastair Paterson

addaswyd gan: Lyn Doerksen

Cyfieithydd: Catrin Roberts

Cynhyrchwyd gan: Bible for Children
www.M1914.org

©2021 Bible for Children, Inc.

Trwydded: mae gennych hawl i gopïo neu argraffu'r stori hon,
ar yr amod nad ydych yn ei gwerthu.

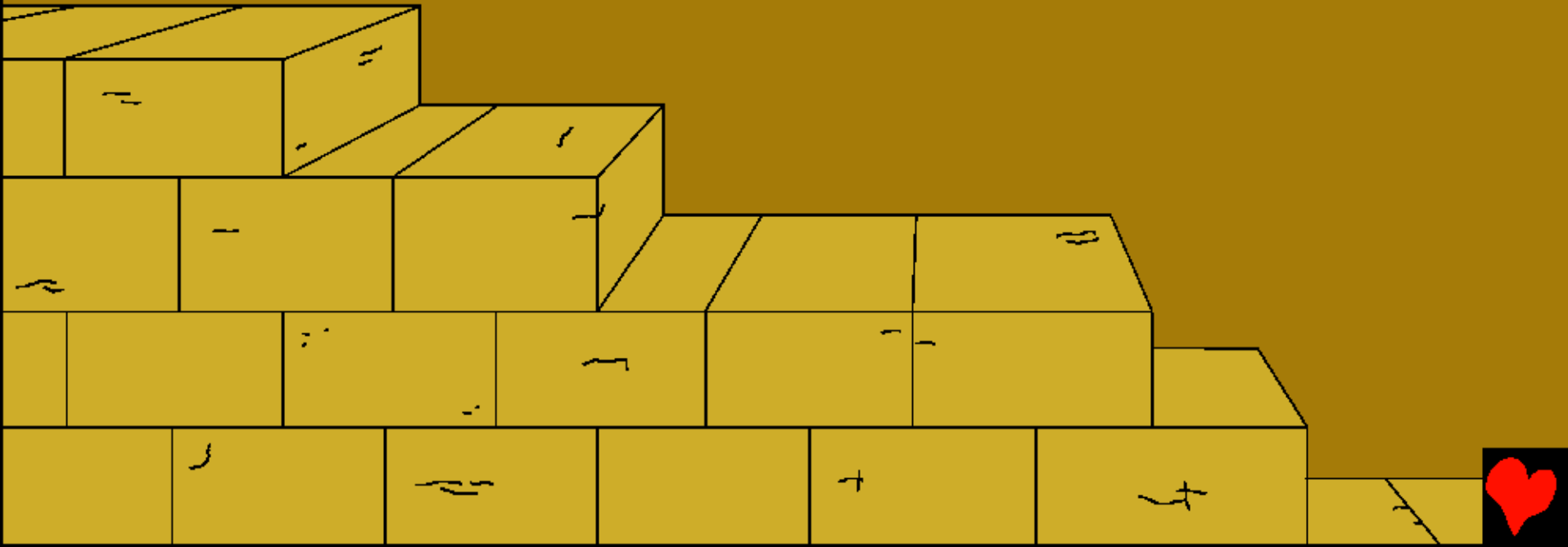
Roedd y Pharo'n flin!
Cafodd orchymyn
gan Dduw trwy
Moses i adael i'r
Hebreaid adael yr
Aifft. Gwrthododd
wneud hyn.

"Gwnewch iddyn nhw
weithio'n galetach,"
gorchmynnodd Pharo
i'w feistri gwaith.
Roedd pethau nawr
yn waeth nag erioed
i'r Israeliaid.

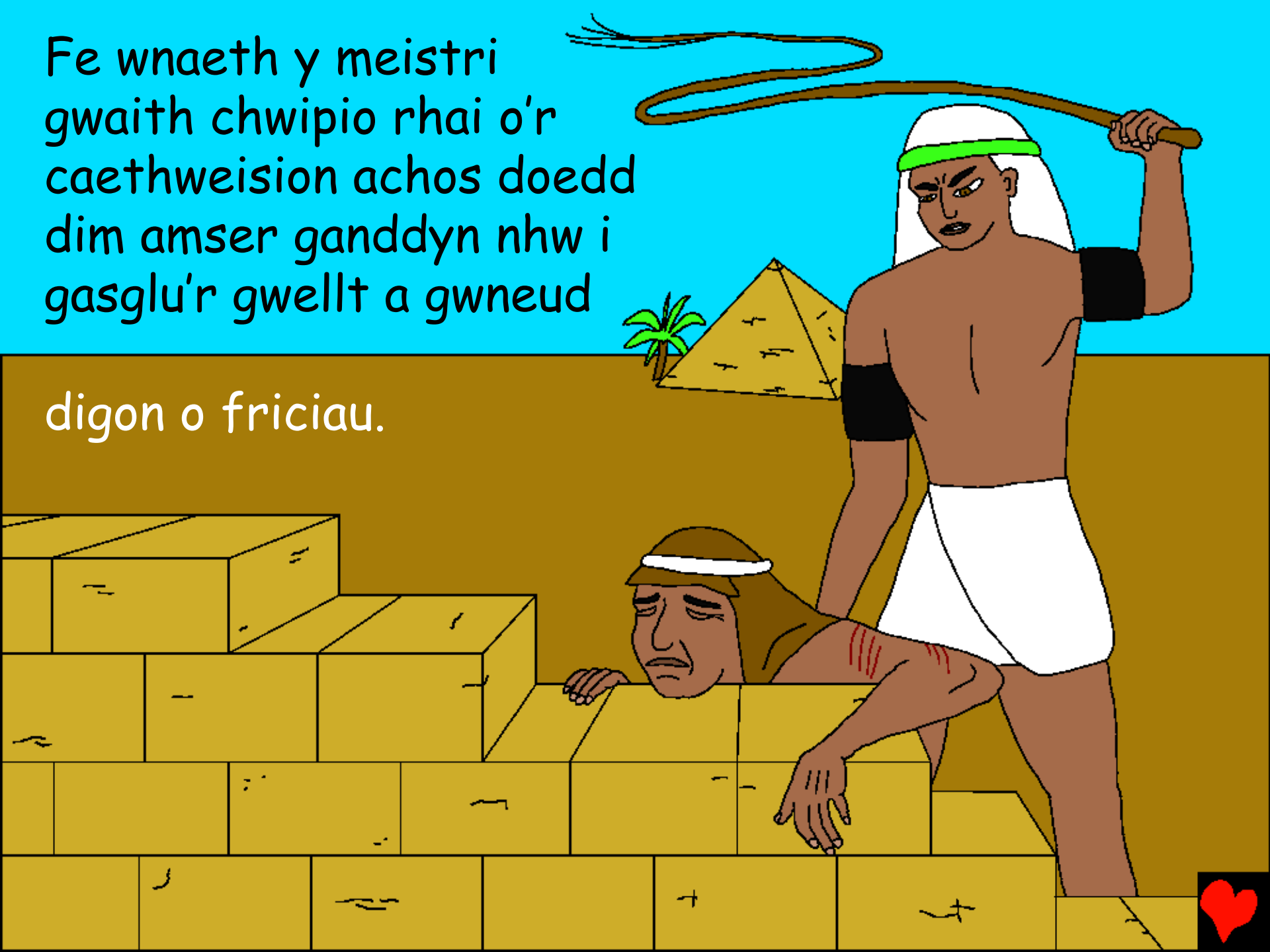

"Rhaid i chi gasglu eich gwellt eich hun. Dydyn ni ddim am ei ddarparu i chi. Ond rhaid i chi wneud yr un nifer o friciau." Dyna orchymyn newydd y Pharo.

Fe wnaeth y meistri
gwaith chwipio rhai o'r
caethweision achos doedd
dim amser ganddyn nhw i
gasglu'r gwellt a gwneud

digon o friciau.

Cafodd Moses
ac Aaron y bai
am helyntion y
bobl. Aeth
Moses i weddio.
"Arglwydd,"
galwodd, "dwyt
ti ddim wedi
achub dy bobl."

"Fi yw'r
ARGLWYDD,"
atebodd Duw,
"ac fe wna i
eich arwain
allan o'r wlad."

Yna anfonodd Duw
Moses ac Aaron
yn ôl at Pharo.
Pan ofynnodd y
rheolwr pwerus
am arwydd
gan Dduw,

trodd ffon
Aaron yn neidr
winglyd.

"Galwch ar fy swynwyr," gwaeddodd Pharo. Pan daflodd y swynwyr eu ffyn ar lawr, trodd pob un ohonyn nhw yn neidr. Fe wnaeth ffon Aaron lyncu'r gweddill. Ond daliodd Pharo ati i wrthod gadael i'r bobl fynd.

Y bore wedyn, cafodd Moses ac Aaron gyfarfod gyda Pharo ar lan yr afon. Pan ddaliodd Aaron ei ffon allan, cafodd y dŵr ei droi'n waed gan Dduw.

Cafodd y pysgod eu lladd! Doedd pobl ddim yn gallu
yfed o'r afon!

Ond aeth Pharo yn ystyfnig. Gwrthododd adael i'r
Israeliaid adael yr Aifft.

Unwaith eto,
dywedodd
Moses wrth
Pharo am adael
i bobl Dduw
fynd.
Gwrthododd
Pharo.
Anfonodd Duw
bla arall.
Cafodd pob
twll a chornel
o'r Aifft eu
llenwi gyda
llyffaint.

Pob tŷ, pob
ystafell, roedd
hyd yn oed y
poptai yn llawn
o lyffaint!
“Wnewch
chi weddio
drosof fi, er
mwyn i Dduw
gael gwared â'r
llyffaint,”
plediodd Pharo.
“Yna fe wna i
adael i'ch pobl
fynd.”

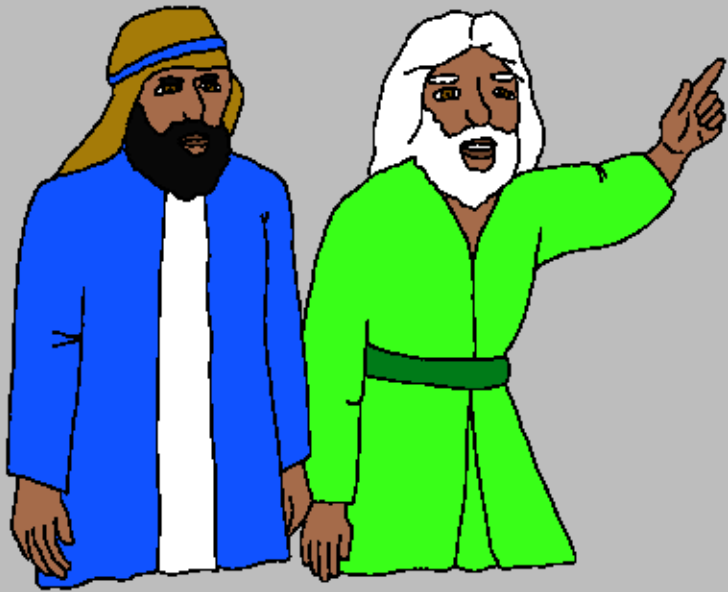

Ond, wedi
i'r llyffaint
ddiflannu,
newidiodd
Pharo ei
feddwl.
Gwrthododd
ryddhau'r
caethweision.

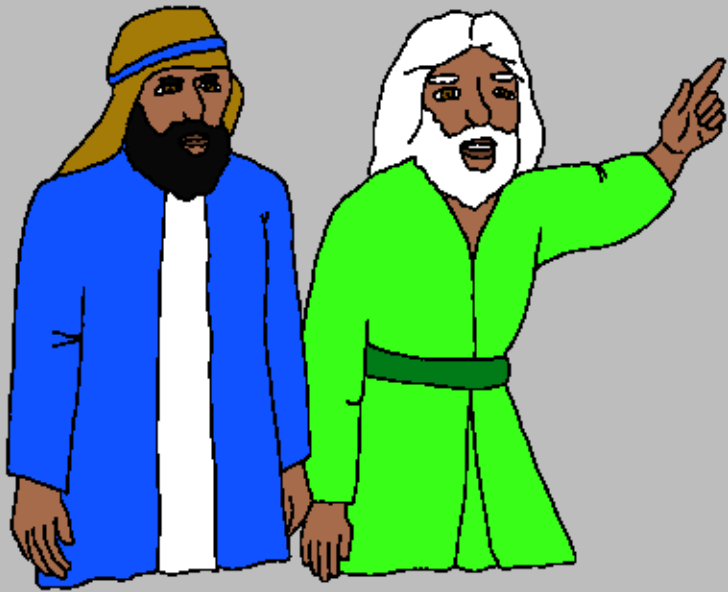
Yna, anfonodd Duw biliynau o bryfaid bach o'r enw chwain. Roedd pob person ac anifail yn cosi oherwydd eu brathiadau, ond doedd Pharo ddim am ildio i Dduw.

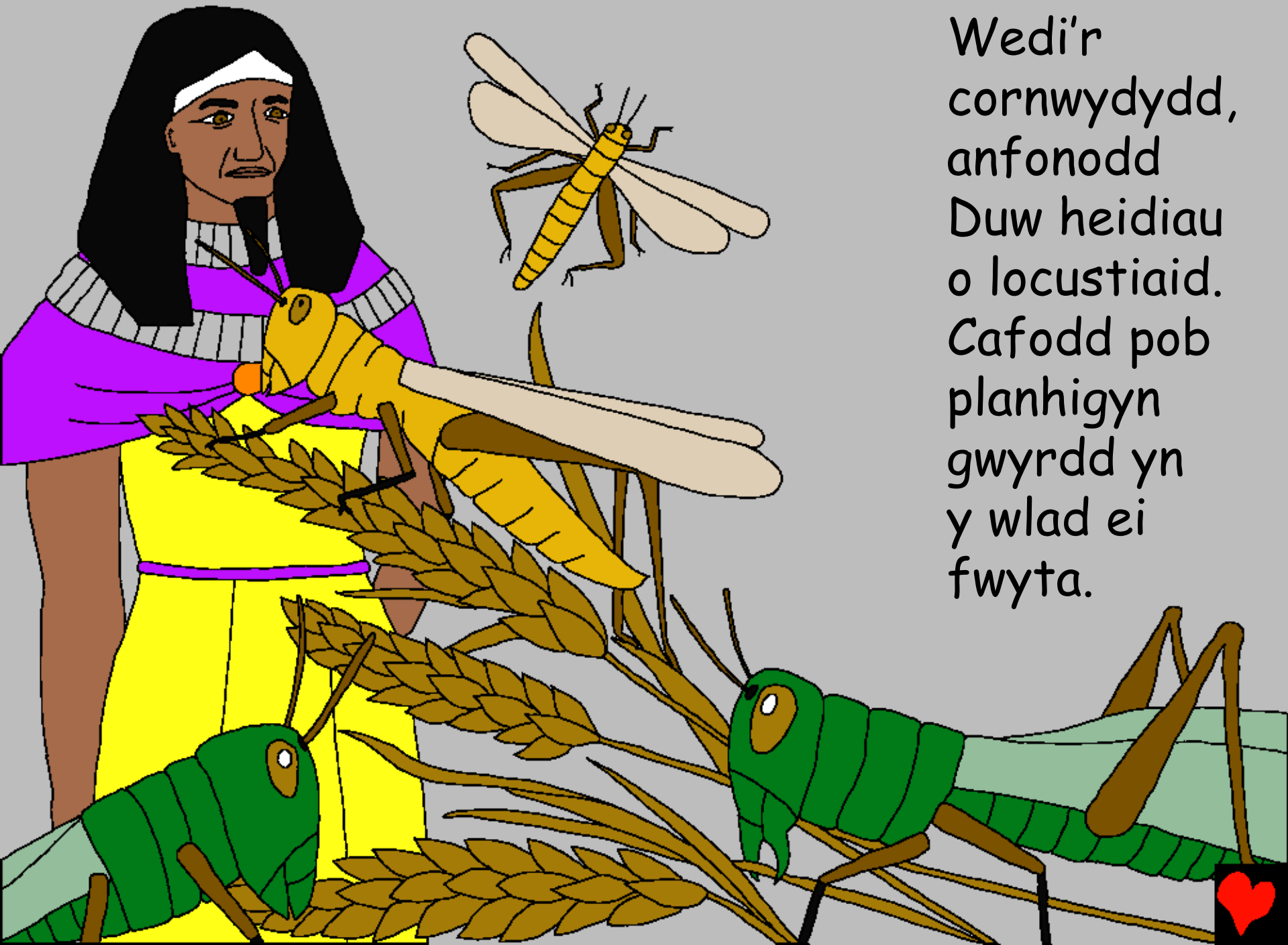
Y peth nesaf oedd
cymylau o bryfaid.
Yna afiechyd oedd yn
lladd anifeiliaid yr
Eifftiaid. Yna
cornwydydd
poenus.

Roedd y bobl yn
dioddef yn ofnadwy.
Er hyn, roedd
Pharo yn dweud
na wrth Dduw.

Wedi'r
cornwydydd,
anfonodd
Duw heidiau
o locustiaid.
Cafodd pob
planhigyn
gwrdd yn
y wlad ei
fwyta.

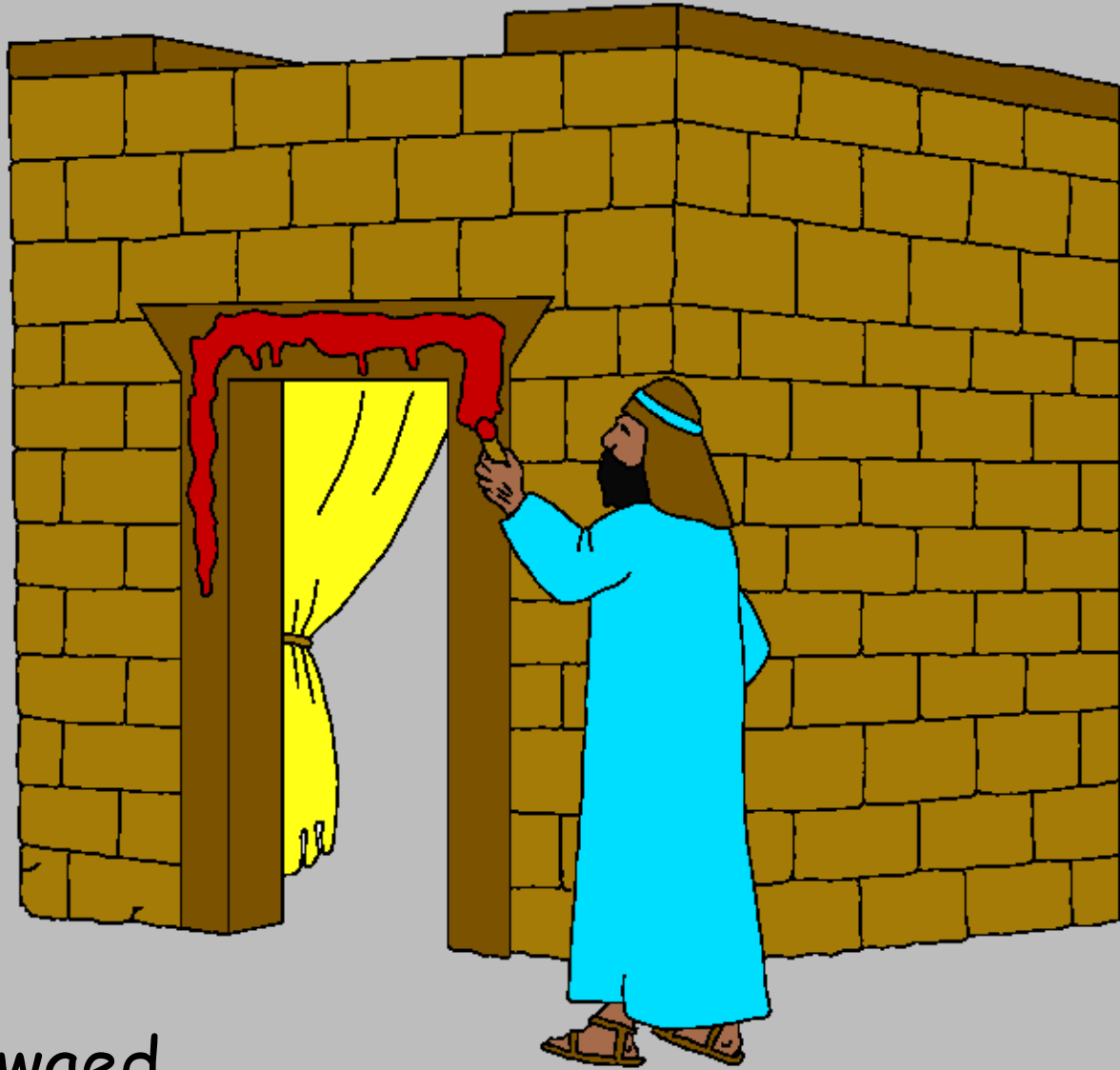

Yna anfonodd
Duw tri diwrnod
o dywyllwch
llwyr. Ond nid
oedd y Pharo
ystyfnig am
ryddhau'r
Israeliaid.

"Rwy'n mynd i
anfon un pla arall,"
rhybuddiodd Duw.
"Tua hanner nos
heno, bydd plentyn
cyntaf pob teulu
a phob anifail yn
marw." Dywedodd
Duw wrth yr
Israeliaid na
fyddai hyn yn
digwydd iddyn
nhw - dim ond
iddyn nhw baentio gwaed
oen ar byst drysau eu tai.

Am hanner nos, cododd
sŵn wylo dros yr Aifft
am fod marwolaeth wedi
taro'r teuluoedd. Roedd
o leiaf un person wedi
marw ym mhob tŷ.

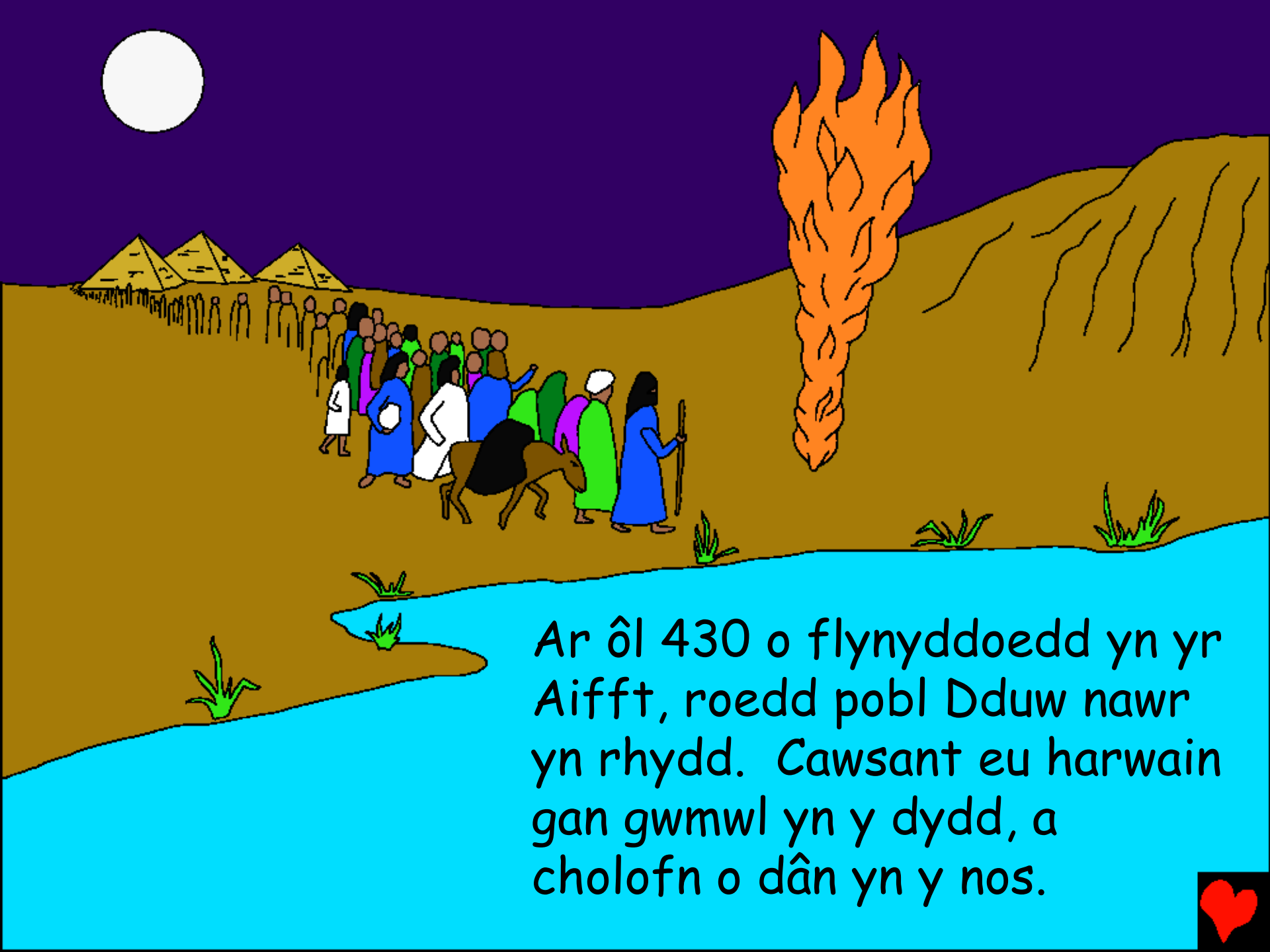
"Ewch oddi yma,"
plediodd Pharo ar Moses.
"Ewch, gwasanaethwch yr
ARGLWYDD." Cerddodd
pobl Dduw allan o'r
Aifft yn gyflym.

Dyweddodd Duw wrth Moses
am gofio Noson y Pasg, achos bod Angel
Duw wedi mynd heibio i gartrefi'r
Israeliaid, a tharo Pharo a'i bobl.

Ar ôl 430 o flynyddoedd yn yr Aifft, roedd pobl Dduw nawr yn rhydd. Cawsant eu harwain gan gwmwl yn y dydd, a cholofn o dân yn y nos.

Ond doedd Pharo
ddim wedi gorffen
gyda'r Israeliaid.
Unwaith eto,
anghofiodd am
Dduw. Unwaith
eto, newidiodd
ei feddwl.

Casglodd
ei fyddin at ei
gilydd a mynd ar
ôl y caethweision.
Cyn hir, roeddent
wedi eu dal
rhwng y clogwyni
a'r môr.

"Bydd yr **ARGLWYDD** yn ymladd ar ein rhan," dywedodd Moses. Symudodd at ymyl y dŵr, ac estyn allan ei law.

Gwyrth!
Agorodd Duw
lwybr trwy'r
dŵr. Croesodd
y bobl yn
ddiogel.

Yna, carlamodd byddin Pharo i mewn i'r Môr Coch. "Rydyn ni'n siŵr o'u dal," meddyliodd y milwyr. Ond diflannodd y llwybr wrth i'r tonnau gau amdany'n nhw.

Cafodd byddin gref yr Aifft eu boddi.
Roedd Pharo nawr yn gwybod fod
Duw Israel yn **ARGLWYDD**
dros bawb a phopeth.

Hwyl fawr, Pharo!

Stori o Air Duw, y Beibl

sydd i'w gweld yn

Exodus 4-15

"Pan ddatguddir dy air, bydd yn goleuo."

Salm 119:130

Y Diwedd

Mae'r stori hon o'r Beibl yn dysgu ni am ein Duw rhyfeddol.
Fe wnaeth ein creu ni, ac mae eisiau i ni ei adnabod.

Mae Duw yn gwybod bod ni wedi gwneud pethau drwg, beth mae e'n galw'n bechod. Cosb pechod ydy marwolaeth, ond mae Duw yn dy garu di gymaint nes ei fod wedi anfon ei unig Fab, Iesu, i farw ar Groes, a chymryd y gosb am dy bechod di. Yna daeth Iesu'n ôl yn fyw a mynd adref i'r Nefoedd! Os wyt ti'n credu yn Iesu ac yn gofyn iddo faddau dy bechodau, mae'n barod i wneud hynny! Bydd yn dod i fyw ynot ti nawr, ac fe gei di fyw gydag E am byth.

Os wyt ti'n credu bod hyn yn wir, beth am ddweud hyn wrth Dduw: Annwyl Iesu, rwy'n credu i ti ddod yn ddyn i farw dros fy mhechodau, a dy fod ti'n fyw eto. Os gweli'n dda, tyrd i mewn i'm bywyd. Maddau fy mhechodau i mi gael bywyd newydd nawr, ac yna un diwrnod bod hefo ti am byth. Helpa fi i fod yn ufudd i ti, a byw fel plentyn i ti. Amen.

Darllena'r Beibl, a siarad gyda Duw bob diwrnod! Ioan 3:16

